

ลักษณะทั่วไปของการย้ายถิ่น

การศึกษาในเรื่องลักษณะทั่วไปของการย้ายถิ่นของประชากรตัวอย่างที่ย้ายมาเมือง พัทธยาในบทนี้ จะเป็นการศึกษาถึงคุณลักษณะของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นประชากรตัวอย่าง และรูปแบบของการย้ายถิ่น เพื่อทราบถึงคุณลักษณะของประชากรตัวอย่างที่จะศึกษา อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทราบถึงปัจจัยทางสังคมและประชากรที่อาจจะมีผลกระทบต่อแบบแผนแรงจูงใจดังต่อไปนี้

3.1 คุณลักษณะของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นประชากรตัวอย่าง

คุณลักษณะทางสังคมและประชากร

จากกลุ่มตัวอย่างของผู้ย้ายถิ่นจำนวน 257 คน ผลปรากฏว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ ร้อยละ 59.9 และ 40.1 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาอายุปัจจุบันของผู้ย้ายถิ่นพบว่า ส่วนใหญ่ของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงมีอายุระหว่าง 21-30 ปี มากที่สุด คือมีจำนวนร้อยละ 43.6 และ 43.5 ตามลำดับ รองลงมาคือผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุ 20 ปีและต่ำกว่า 20 ปี และอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นจำนวนร้อยละ 20.6 เท่ากัน ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปนั้นมีเป็นจำนวนน้อย คือประมาณร้อยละ 1.0 เท่านั้น (ดูตาราง 3.1)

ส่วนสถานภาพสมรสของผู้ย้ายถิ่นพบว่า ผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่เป็นโสดและแต่งงานแล้ว มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 47.9 และ 47.1 ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาผู้ย้ายถิ่นชาย จะเห็นว่า ผู้ย้ายถิ่นที่เป็นโสดและแต่งงานแล้วมีเป็นจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 47.6 สำหรับผู้ย้ายถิ่นหญิงที่เป็นโสดจะมากกว่าผู้ที่แต่งงานแล้ว คือร้อยละ 48.1 และ 46.8 ตามลำดับ ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่เป็นหม้าย/หย่าร้างมีเพียงร้อยละ 5.1 ของผู้ย้ายถิ่นทั้งหมดเท่านั้น

สำหรับการศึกษาของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นประชากรตัวอย่าง ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยผู้ย้ายถิ่นชายจะมีระดับการศึกษาสูงกว่าหญิง และโดยรวมๆ แล้ว กลุ่มตัวอย่างผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ากว่าอนุปริญญาและปริญญาตรี ทั้งนี้โดยการพิจารณาจากการที่ ร้อยละ 88.3 ของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงจะมีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีมากกว่า คือร้อยละ 55.6 และ 32.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ

ระหว่างผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง จะเห็นว่าในการศึกษาระดับประถมศึกษา หญิงจะมีจำนวนมากกว่าชาย คือร้อยละ 59.7 และ 49.5 ตามลำดับ ในขณะที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ชายจะมีจำนวนมากกว่าหญิง คือร้อยละ 42.7 และ 26.0 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.1)

ตารางที่ 3.1

อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง จำแนกตามลักษณะทางสังคมและประชากร

คุณลักษณะทางสังคมและประชากร	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
ร้อยละ		40.1	59.9	100.0
จำนวน		104	154	257
<u>อายุในปัจจุบัน</u>				
20 ปี และต่ำกว่า 20 ปี		17.5	22.7	20.6
21-30 ปี		43.6	43.5	43.6
31-40 ปี		21.4	20.1	20.6
41-50 ปี		12.6	9.1	10.5
51-60 ปี		2.9	3.9	3.9
60 ปีขึ้นไป		1.0	0.7	0.8
	<u>รวม</u>	100.0	100.0	100.0
* อายุโดยเฉลี่ย 29.47				
<u>สถานภาพสมรส</u>				
โสด		47.6	48.1	47.9
แต่งงานแล้ว		47.6	46.8	47.1
หม้าย/หย่าร้าง		4.9	5.2	5.1
	<u>รวม</u>	100.0	100.0	100.0
<u>การศึกษา</u>				
ไม่ได้รับการศึกษา		1.9	4.5	3.5
ประถมศึกษา		49.5	59.7	55.6

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

คุณลักษณะ ทางสังคมและประชากร	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
มัธยมศึกษา		42.7	26.0	32.7
อนุปริญา/สูงกว่า		5.8	9.7	8.2
	<u>รวม</u>	100.0	100.0	100.0

อาชีพปัจจุบันในเมืองพัทยา

จากลักษณะอาชีพปัจจุบันในเมืองพัทยาของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงโดยส่วนรวมจะเห็นว่า มีอยู่ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ อาชีพทางการค้า อาชีพทางการบริการ และอาชีพทางด้านช่าง หรือผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร มีเป็นจำนวนร้อยละ 44.4, 28.0 และ 17.2 ตามลำดับ โดยผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงจะประกอบอาชีพทางการค้ามากที่สุด คือร้อยละ 40.2 และ 47.1 ตามลำดับ ในขณะที่อาชีพทางการบริการนั้น ผู้ย้ายถิ่นหญิงจะมีจำนวนมากกว่าชาย คือร้อยละ 32.7 และ 20.6 ตามลำดับ และอาชีพทางด้านช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร ผู้ย้ายถิ่นชายจะมีจำนวนมากกว่าหญิง คือร้อยละ 30.9 และ 8.5 ตามลำดับ ส่วนผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงที่ประกอบอาชีพอื่นๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่า มีเป็นจำนวนน้อย ดังที่แสดงไว้ในตาราง 3.2

ตารางที่ 3.2

อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง จำแนกตามอาชีพปัจจุบัน*

ลักษณะอาชีพปัจจุบัน	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
เกษตรกรรม		2.1	-	0.8
ค้าขาย		40.2	47.1	44.4
วิชาชีพ		4.1	2.6	3.2
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร		30.9	8.5	17.2
เสมียน พนักงาน		-	5.2	3.2
พนักงานขายยานพาหนะ		2.1	-	0.8
งานบริการ		20.6	32.7	28.0
ผู้ปฏิบัติงานที่จัดจำแนกเข้าประเภทใดมิได้ :- แม่บ้าน		-	3.9	2.4
	<u>รวม</u>	100.0	100.0	100.0
		(97)	(153)	(250)

*ผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ได้ประกอบอาชีพในเมืองพัทยา ปัจจุบันมีเป็นจำนวนร้อยละ 2.7 (7)

ภูมิลำเนาเดิม

สำหรับภูมิลำเนาเดิม หรือสถานที่เกิดของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นประชากรตัวอย่าง จะเห็นว่าเกือบครึ่ง หรือร้อยละ 47.1 ของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) และจังหวัดชลบุรี โดยผู้ย้ายถิ่นชายจะมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง และจังหวัดชลบุรี เป็นจำนวนร้อยละ 27.2 และ 24.3 ตามลำดับ ส่วนผู้ย้ายถิ่นหญิงที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางและจังหวัดชลบุรี จะมีเป็นจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 22.1 และเมื่อรวมผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออก (ไม่รวมจังหวัดชลบุรี) จะเห็นว่ามีเป็นจำนวนร้อยละ 22.6 ของทั้งหมด โดยผู้ย้ายถิ่นหญิงจะมากกว่าชายเล็กน้อย

ดังนั้นเมื่อพิจารณาภูมิลาเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นประชากรตัวอย่าง จะพบว่ามากกว่า 2 ใน 3 หรือร้อยละ 69.6 ของผู้ย้ายถิ่น โดยส่วนรวมมีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับจังหวัดชลบุรีและกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวนร้อยละ 36.2 และ 33.5 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.3)

เมื่อพิจารณาภูมิลาเนาเดิมของกลุ่มสมรสของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิง จะพบว่า มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในจังหวัดชลบุรีและภาคกลางมากที่สุด เป็นจำนวนร้อยละ 27.6 และ 21.6 ตามลำดับ โดยกลุ่มสมรสของผู้ย้ายถิ่นหญิงจะมีมากกว่าชายทั้งในจังหวัดชลบุรีและภาคกลาง ส่วนกลุ่มสมรสของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเป็นจำนวนร้อยละ 9.0 และ 14.2 ตามลำดับ

ดังนั้นเมื่อพิจารณาภูมิลาเนาเดิมของกลุ่มสมรสผู้ย้ายถิ่น จึงพบว่าส่วนใหญ่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในจังหวัดชลบุรีและกรุงเทพมหานคร กับภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นจำนวนร้อยละ 36.6 และ 35.8 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.4)

เมื่อพิจารณาถึงเขตที่อยู่อาศัย ระหว่างผู้ย้ายถิ่นที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเทศบาล จะพบว่าผู้ย้ายถิ่นหญิงมีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในเขตเทศบาลมากกว่าชาย คือร้อยละ 55.2 และ 53.4 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ย้ายถิ่นชายมีภูมิลาเนาเดิมอยู่นอกเขตเทศบาลมากกว่าหญิง คือร้อยละ 44.7 และ 31.8 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.3)

อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ภูมิลำเนาเดิม	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
<u>ภาค</u>				
ภาคกลาง		27.2	22.1	24.1
กรุงเทพมหานคร		9.7	11.0	10.5
ภาคตะวันออก		9.7	13.6	12.1
จังหวัดชลบุรี		24.3	22.1	23.0
ภาคเหนือ		5.8	16.2	12.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		16.5	13.6	14.8
ภาคใต้		6.8	1.3	3.5
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(103)	(154)	(257)
<u>เขตเทศบาล</u>				
ในเขตเทศบาล		53.4	55.2	54.5
นอกเขตเทศบาล		44.7	31.8	37.0
ไม่ตอบ		1.9	13.0	8.6
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(103)	(154)	(257)

ตารางที่ 3.4

อัตราส่วนร้อยละของภูมิลำเนาเดิมของผู้สมัครผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง

ภูมิลำเนาเดิม	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
ภาคกลาง		18.5	23.7	21.6
กรุงเทพมหานคร		5.6	11.3	9.0
ภาคตะวันออก		16.7	12.5	14.2
จังหวัดชลบุรี		25.9	28.7	27.6
ภาคเหนือ		9.3	8.8	9.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		18.5	11.2	14.2
ภาคใต้		1.9	2.5	2.2
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(54)	(80)	(134)*

* ตัวอย่างผู้ย้ายถิ่นที่สมัครแล้ว

ศาสตราจารย์
ดร. อธิสร สืบคำมวิทยา

ลักษณะครัวเรือนในภูมิลำเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่น

เกี่ยวกับลักษณะครัวเรือนในภูมิลำเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่น ในที่นี้จะพิจารณาใน 2 ลักษณะ คือ จำนวนพี่น้องในครัวเรือนของผู้ย้ายถิ่น และจำนวนสมาชิกที่ย้ายออกจากครัวเรือน กล่าวคือ

เมื่อพิจารณาจำนวนพี่น้องในครัวเรือนของผู้ย้ายถิ่น หรือจำนวนพี่น้องท้องเดียวกันของผู้ย้ายถิ่นโดยรวม จะพบว่าผู้ย้ายถิ่นที่มีจำนวนพี่น้องที่เกิดจากบิดามารดาเดียวกัน ประมาณ 5-6 คน จะมีเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 32.3 ของทั้งหมด และเมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ จะเห็นว่า จำนวนพี่น้องท้องเดียวกันของผู้ย้ายถิ่นหญิง โดยเฉลี่ยจะมีจำนวนมากกว่าชายเล็กน้อย คือ 5.7 และ 5.5 คน ตามลำดับ ส่วนจำนวนพี่น้องท้องเดียวกันที่มีขนาดเล็ก หรือมีจำนวนพี่น้อง 1-2 คนนั้น จะพบว่ามีเป็นจำนวนน้อยที่สุดในผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิง คือเป็นจำนวนร้อยละ 6.8 และ 8.4 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.5) จึงเห็นได้ว่า ผู้ย้ายถิ่นที่มีครอบครัวขนาดกลางค่อนข้างใหญ่ มีอัตราส่วนร้อยละของการย้ายถิ่นมากกว่าครอบครัวขนาดเล็ก

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนสมาชิกที่ย้ายออกจากครัวเรือนของผู้ย้ายถิ่น โดยส่วนรวมจะพบว่า เป็นการย้ายออกจากครัวเรือนเพียงคนเดียว มีเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 31.9 ของทั้งหมด โดยจะเป็นครัวเรือนหญิงมากกว่าครัวเรือนชาย ร้อยละ 33.1 และ 30.1 ตามลำดับ รองลงมาจะมีจำนวนสมาชิกที่ย้ายออกจากครัวเรือน 2 คน โดยจะเป็นครัวเรือนชายมากกว่าครัวเรือนหญิง คือร้อยละ 18.4 และ 15.6 ตามลำดับ ส่วนจำนวนครัวเรือนของผู้ย้ายถิ่นที่มีสมาชิกย้ายออกเป็นจำนวน 6 คนนั้น จะเห็นว่ามีเป็นจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 3.9 ของทั้งหมด โดยจะเป็นครัวเรือนหญิงมากกว่าครัวเรือนชาย เป็นจำนวนร้อยละ 4.5 และ 2.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.5

อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครัวเรือน
และจำนวนสมาชิกที่ย้ายออกจากครัวเรือน

คุณลักษณะทางครัวเรือน	เพศ	ชาย	หญิง	รวม
		(%)	(%)	(%)
<u>จำนวนพี่น้องในครัวเรือน (คน)</u>				
1-2		6.8	8.4	7.8
3-4		24.3	20.8	22.2
5-6		35.9	29.9	32.3
7-8		19.4	24.0	22.2
เกินกว่า 8 คนขึ้นไป		13.6	16.9	15.6
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(103)	(154)	(257)
* ค่าเฉลี่ยจำนวนพี่น้องในครัวเรือนของชาย = 5.5 คน				
ค่าเฉลี่ยจำนวนพี่น้องในครัวเรือนของหญิง = 5.7 คน				
<u>จำนวนสมาชิกที่ย้ายออกจากครัวเรือน (คน)</u>				
1		30.1	33.1	31.9
2		18.4	15.6	16.7
3		11.7	8.4	9.7
4		7.8	11.0	9.7
5		5.8	5.2	5.4
6		2.9	4.5	3.9
เกินกว่า 6 คนขึ้นไป		8.7	6.5	7.4
ไม่ตอบ		14.6	15.6	15.2
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(103)	(154)	(257)

หมายเหตุ จำนวนพี่น้องในครัวเรือน หมายถึง จำนวนพี่น้องท้องเดียวกัน หรือจำนวนพี่น้องที่เกิดจากบิดามารดาเดียวกันของผู้ย้ายถิ่น (รวมทั้งตัวของผู้อพยพ) ไม่ว่าจะยังคงอาศัยอยู่กับบิดามารดาที่จังหวัดภูมิลำเนาเดิม หรือย้ายออกไปแล้ว

อาชีพบิดา

ลักษณะอาชีพบิดาของผู้ย้ายถิ่น โดยส่วนรวมแล้วจะเห็นว่าเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติงานทางด้านการค้า และผู้ที่ปฏิบัติงานทางด้านช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร เป็นจำนวนร้อยละ 39.3, 27.6 และ 14.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกตามเพศพบว่า อาชีพบิดาของผู้ย้ายถิ่นชาย ที่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม และช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร จะมีเป็นจำนวนมากกว่าหญิง คือร้อยละ 40.8 และ 38.3 กับร้อยละ 16.5 และ 13.0 ตามลำดับ ในขณะที่อาชีพบิดาของผู้ย้ายถิ่นหญิงที่ประกอบอาชีพทางด้านการค้า จะมีจำนวนมากกว่าชาย คือร้อยละ 30.5 และ 23.3 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.6)

ตารางที่ 3.6

อัตราส่วนร้อยละของอาชีพบิดาของผู้ย้ายถิ่น จำแนกตามเพศ

อาชีพบิดา	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
ผู้ทำงานเกษตรกรรม		40.8	38.3	39.3
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า		23.3	30.5	27.6
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ		10.7	8.4	9.3
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร		16.5	13.0	14.4
พนักงานขับยานพาหนะ		-	1.9	1.2
ผู้ปฏิบัติงานด้านบริการ		1.0	2.6	1.9
อื่นๆ :- แม่บ้าน		1.9	1.3	1.6
ไม่ตอบ		5.8	3.9	4.7
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(103)	(154)	(257)

อาชีพเดิม

จากลักษณะอาชีพในปัจจุบันในเมืองพญาของผู้ย้ายถิ่นโดยส่วนรวมที่พบว่า เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานทางด้านการค้ามากที่สุด เมื่อพิจารณาถึงประสบการณ์ในการทำงานก่อนที่จะย้ายมาเมืองพญาของผู้ย้ายถิ่น จะเห็นว่า ร้อยละ 72.8 ของผู้ย้ายถิ่น เคยทำงานมาก่อน โดยมีจำนวนผู้ย้ายถิ่นชายมากกว่าผู้ย้ายถิ่นหญิง คือร้อยละ 74.8 และ 71.4 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.7) และสำหรับผู้ย้ายถิ่นที่เคยทำงานมาก่อนนี้ จะพบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องของลักษณะงานเดิมที่เคยทำระหว่างเพศชายและเพศหญิง กล่าวคือ ผู้ย้ายถิ่นชายจะมีอาชีพเดิมเป็นช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกรมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ทำงานเกษตรกรรม และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า เป็นจำนวนร้อยละ 41.6, 34.7 และ 15.6 ตามลำดับ ส่วนผู้ย้ายถิ่นหญิง จะมีอาชีพเดิมเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ทำงานเกษตรกรรม และผู้ปฏิบัติงานทางช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร เป็นจำนวนร้อยละ 30.9, 25.5 และ 23.6 ตามลำดับ (ดูตาราง 3.5)

สำหรับอัตราค่าจ้างจากอาชีพเดิมของผู้ย้ายถิ่นโดยส่วนรวม จะเห็นว่า ได้รับค่าจ้างพอสมควรมีเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ อัตราค่าจ้างที่ เป็นจำนวนร้อยละ 58.8 และ 21.9 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกตามเพศ จะพบว่าอาชีพเดิมของผู้ย้ายถิ่นชาย จะมีอัตราค่าจ้างพอสมควรเป็นจำนวนมากกว่าหญิง คือร้อยละ 64.9 และ 54.5 ตามลำดับ ในขณะที่อาชีพเดิมของผู้ย้ายถิ่นหญิงจะมีอัตราค่าจ้างที่เป็นจำนวนมากกว่าชาย คือร้อยละ 22.7 และ 20.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.7

อัตราส่วนร้อยละของการมีงานทำของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง ก่อนที่จะย้ายมาเมืองพญา

การมีงานทำ	เพศ	ชาย	หญิง	รวม
		(%)	(%)	(%)
เคยทำงาน		74.8	71.4	72.8
ไม่เคยทำงาน		25.2	28.6	27.2
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(103)	(154)	(257)

ตารางที่ 3.8
อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิง จำแนกตามอาชีพเดิม
และอัตราค่าจ้างของอาชีพเดิม

ลักษณะอาชีพเดิม	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
<u>ประเภทของอาชีพเดิม</u>				
ผู้ทำงานเกษตรกรรม		24.7	25.5	25.1
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า		15.6	30.9	24.6
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ		2.6	7.3	5.3
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร		41.6	23.6	31.0
เสมียน พนักงาน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง		2.6	2.7	2.7
พนักงานขี้นยานพาหนะ		1.3	-	0.5
ผู้ปฏิบัติงานด้านบริการ		11.7	10.0	10.7
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(77)	(110)	(187)*
<u>อัตราค่าจ้างจากอาชีพเดิม</u>				
ค่าจ้างดี		20.8	22.7	21.9
ค่าจ้างพอสมควร		64.9	54.5	58.8
ค่าจ้างต่ำ		14.3	13.6	13.9
ค่าจ้างต่ำมาก		-	0.9	0.5
ไม่ตอบ		-	8.2	4.8
<u>รวม</u>		100.0	100.0	100.0
		(77)	(110)	(187)*

* จำนวนตัวอย่างของผู้ย้ายถิ่นที่มีงานทำมาก่อนที่จะย้ายมาเมืองพัทยา มีทั้งหมด

187 คน เป็นชาย 77 คน และหญิง 110 คน

3.2 รูปแบบการย้ายถิ่น

จากลักษณะภูมิลาเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่เป็นประชากรตัวอย่าง ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 69.6 มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางมากที่สุด โดยเกือบ ครึ่งหนึ่งจะเป็นผู้ที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในจังหวัดชลบุรีและกรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการย้ายถิ่นมา เมืองพัทยาส่วนใหญ่จึงเป็นการย้ายในระยะใกล้ๆ มากกว่าระยะทางไกลๆ และเมื่อพิจารณาถึง ภูมิลาเนาเดิมที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล จะพบว่าผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงส่วนใหญ่มี ภูมิลาเนาอยู่ในเขตเทศบาล ดังนั้นการย้ายถิ่นในกรณีของผู้ย้ายถิ่นมาเมืองพัทยา จึงเป็นการย้าย จากเมืองไปสู่เมือง

เมื่อพิจารณาถึงขั้นตอนในการย้ายถิ่นของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิง จะพบว่าเป็นการย้าย โดยตรงเสียส่วนมาก เพราะผู้ย้ายถิ่นที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการย้ายก่อนที่จะย้ายมาเมืองพัทยานั้นมีจำนวนร้อยละ 59.9 ของทั้งหมด โดยในส่วนใหญ่ที่เหลือคือจำนวนที่เคยย้าย ซึ่งชายจะมากกว่า หญิง เป็นจำนวนร้อยละ 44.7 และ 37.0 นั้นปรากฏว่าเป็นการย้ายเพียงครั้งเดียวร้อยละ 72.8 โดยผู้ย้ายถิ่นชายจะมีจำนวนมากกว่าหญิงเล็กน้อย และจำนวนความถี่ของการย้ายก็จะลดลง เรื่อยๆ ตามจำนวนครั้งที่ย้าย โดยผู้ที่เคยย้ายมาแล้วเป็นจำนวน 4 ครั้ง จะมีเพียงร้อยละ 3.9 ของผู้ที่เคยย้ายทั้งหมด (ดูตาราง 3.9)

ตารางที่ 3.9
อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง จำแนกตามประสบการณ์
การย้ายถิ่น ก่อนจะย้ายมาเมืองพัทยา

การย้ายถิ่น	เพศ	ชาย (%)	หญิง (%)	รวม (%)
<u>ประสบการณ์การย้ายถิ่นก่อนย้ายมาเมืองพัทยา</u>				
เคยย้าย		44.7	37.0	40.1
ไม่เคยย้าย		55.3	63.0	59.9
	<u>รวม</u>	100.0	100.0	100.0
		(103)	(154)	(257)
<u>จำนวนครั้งที่ย้าย</u>				
1 ครั้ง		73.9	71.9	72.8
2 ครั้ง		15.2	19.3	17.5
3 ครั้งขึ้นไป		10.9	8.8	9.7
	<u>รวม</u>	100.0	100.0	100.0
		(46)	(57)	(103)

สรุป ลักษณะทั่วไปของการย้ายถิ่น เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง

1. คุณลักษณะของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นประชากรตัวอย่าง

จากจำนวนตัวอย่าง 257 คน เป็นผู้ย้ายถิ่นหญิงมากกว่าผู้ย้ายถิ่นชาย คือร้อยละ 59.9 และ 40.1 ตามลำดับ โดยผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงจะมีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด และมีจำนวนผู้ที่เป็นโสด และแต่งงานแล้วใกล้เคียงกัน แต่สำหรับในเรื่องของการศึกษา ผู้ย้ายถิ่นชายโดยเฉลี่ยจะมีระดับการศึกษาสูงกว่าหญิง และเมื่อพิจารณาถึงอาชีพปัจจุบันในเมืองพัทยา ผู้ย้ายถิ่นหญิงจะมีอาชีพทางด้านการค้าและการบริการมากที่สุด คือร้อยละ 47.1 และ 32.7 ตามลำดับ

ในขณะที่ผู้ย้ายถิ่นชายจะมีอาชีพทางการค้า และช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร มากที่สุด คือร้อยละ 40.2 และ 30.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงภูมิลำเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นประชากรตัวอย่าง พบว่ามากกว่า 2 ใน 3 ของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิง มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออก โดยเฉพาะจังหวัดชลบุรีและกรุงเทพมหานคร มีเป็นจำนวนร้อยละ 33.5 ของทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มสมรสของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออกมากที่สุด โดยเฉพาะจังหวัดชลบุรีและกรุงเทพมหานคร คิดเป็นจำนวนร้อยละ 35.8 ของทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาภูมิลำเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่นตามเขตเทศบาล จะพบว่าผู้ย้ายถิ่นหญิงมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตเทศบาลมากกว่าชาย

ส่วนลักษณะทางครัวเรือนในภูมิลำเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่น พบว่า ผู้ย้ายถิ่นหญิงจะมีจำนวนพี่น้องในครัวเรือนโดยเฉลี่ยมากกว่าผู้ย้ายถิ่นชายเล็กน้อยคือ 5.7 และ 5.5 คน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนสมาชิกที่ย้ายออกจากครัวเรือนของผู้ย้ายถิ่น โดยส่วนรวมจะพบว่าเป็นการย้ายออกจากครัวเรือนเพียงคนเดียวมากที่สุด โดยเป็นครัวเรือนหญิงมากกว่าครัวเรือนชาย ร้อยละ 33.1 และ 30.1 ตามลำดับ

สำหรับอาชีพบิดาและอาชีพเดิมของผู้ย้ายถิ่นก่อนที่จะย้ายมาเมืองพัทยา พบว่า อาชีพบิดาของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิง จะมีอาชีพทางเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า และช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร โดยอาชีพบิดาของผู้ย้ายถิ่นชายจะเป็นผู้ทำงานเกษตรกรรม และช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร มากกว่าผู้ย้ายถิ่นหญิง ในขณะที่อาชีพบิดาของผู้ย้ายถิ่นหญิงจะเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้ามากกว่าผู้ย้ายถิ่นชาย ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงอาชีพเดิมก่อนที่จะย้ายมาเมืองพัทยาของผู้ย้ายถิ่นชาย ซึ่งพบว่า มีอาชีพเดิมเป็นช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกรมากที่สุด ในขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงจะมีอาชีพเดิมเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้ามากที่สุด สำหรับอัตราค่าจ้างจากอาชีพเดิมของผู้ย้ายถิ่น จะพบว่าอาชีพเดิมของผู้ย้ายถิ่นชาย จะมีอัตราค่าจ้างพอสมควรเป็นจำนวนมากกว่าหญิง ในขณะที่อาชีพเดิมของผู้ย้ายถิ่นหญิง จะมีอัตราค่าจ้างต่ำเป็นจำนวนมากกว่าชาย

2. รูปแบบการย้ายถิ่น

เกี่ยวกับรูปแบบการย้ายถิ่นของประชากรตัวอย่าง เมื่อพิจารณาตามลักษณะภูมิลาเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่น จะเห็นว่า ผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่จะเป็นการย้ายในระยะทางใกล้ๆ มากกว่าระยะทางไกลๆ และเป็นการย้ายจากเมืองไปสู่เมือง และเมื่อพิจารณาถึงขั้นตอนในการย้ายถิ่นของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิง ยังพบว่าส่วนใหญ่เป็นการย้ายโดยตรงอีกด้วย